

● İbrahim Berber

Ücra

Kederle inleyen ruhlar mustarip
Ne Şirin ne Aslı ne Leyla kaldı.
Başımız üstünde şu gök kubbede
Kaldıysa sadece vaveyla kaldı.

Aşk bize sıratı geçtik hülyadan
İrkilip uyandık korkunç rüyadan
Fayda bulamadık fani dünyadan
Bize bas edilmez bir bela kaldı.

Dinle bir haber var ömrün güzünden
Gün be gün içimiz kanar hüzünden
Kalbimize uzak bir aşk yüzünden
Can verdik ne gurbet ne sıla kaldı.

Gönül bahçemize girince kıran
Maziyi andım da düşündüm bir an
Ne yürük semai acemaşırın
Ne nihavent kaldı ne saba kaldı.

Kitaptan zihinden silindi bir bir
Unutuldu Mecnun Kerem ve Tahir
Yere kapaklandı sanla mefahir
Onlardan ne bir ses ne nida kaldı.